

BÁRC S és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Uj évre.

Meghatva állunk, az ismeretlen és titokzatos jövő küszöbe előtt. Minden évfordulónál ugyan az ember, hogy szívesen bucsuzik el a halottesztendői és szívesen üdvözli az újat, mert reménység táplálja még most is a szíveket ezen a sáros földgolyón.

Mindazonáltal ne szóljuk le ezt az elmúlt esztendőt. Minden bajai és kellemetlenségei mellett is, melyek a lefolyt tizenkét hónapban a magyar népet érték, volt egy nagy és kedvező eredménye: a jó aratás. Bőven termelt az idén a magyar szántóföld, amely az alapja az ország gazdasági életének. Telt az aratás eredményéből életre, vetőmagra, ruhára, de még adóra is és merjük hinni, hogy az idei őszön kevesebb porta előtt perdült meg a dob, mint tavaly.

Persze, a jó aratás nem jelent egyúttal a jó esztendőt is, mert hiszen nemesak gazda van nálunk, hanem iparos, kereskedő és gyáros is nagy számmal. Ezekre nézve csak olyan nehéz volt az 1902-ik év, mint az elődje, dacára annak, hogy a jó aratás folytán az ipari cikkek szükség-

lete emelkedett.

Okát ennek a szomorú jelenségnek két fontos momentumban kereshetjük.

Az első az, hogy közéletünkben mind nagyobb tért hódít az agresszív agrár irányzat, a közép és nagybirtok érdekei mellett tör lándsát a kereskedelem s ipar érdekei ellen.

Hasztalan hangoztatják felülről, hogy az agrár s a merkantil érdekek kell, hogy egyforma istápolásban részesüljenek. Nem egyéb ez ma már, mint puffogó frázis és porhintés a zugoló kereskedő és iparos közönség szemébe. A tény az, hogy illetékes fórumokon, ahol eddig a kereskedelem és ipar érdekeit istápolták, most ezeket elhanyagolják s meghoznak minden áldozatot az agrár érdekekért.

Pedig a mi zsenge kereskedelmünk, de még zsengebb iparunk és gyáriparunk nem ekzisztálhat folytonos önzetlen támogatás nélkül s hogy ez a támogatás most elmarad, végzetes hatással lehet rá. Hasztalan jajdulnak fel minduntalan az önértesebb ipartestületek s a kereskedelmi és ipari kamarák — jajsza-vuk elvész a pusztában. Se támogatás nincsen, sem helyes ve-

zetés, agráriusok egymás után hódítanak le minden forrást, melyből eddig a magyar ipar és kereskedelem ereje fakadt. Hogy mikor mulik el az ország, az a megpróbáltatás, azt nem tudjuk, de hogy végtelenül árt minden irányban, azt napról napra tapasztaljuk.

A másik baj az, hogy az Ausztriával való közgazdasági viszonyunk még mindig rendezetlen. Ausztria akadálytalanul csinálja a magyar ipari termékeknek a konkurencziát, sőt most még fokozottabb mérvben mint azelőtt. Ami az éltető napsugar a fűszálnak, az lenne Magyarország az önálló vámterület — amelyre sajnos éppen semmi kilátásunk sincsen jelenleg. Markában tart még bennünket mindig a sógor és dehogyan ereszt el.

Ime, ez az elmúlt esztendő közgazdasági életének, helyesebben pangásának nagy vonásokban elmondott története.

S most itt van az új év. Őcsudj fel magyar iparos és kereskedő és véd meg, vívd ki a jussodat!

És te jóra való becsületes magyar nép, ne hagyj magadat bo-

T Á R C Z A.

A szökevény.

Tágas, szürke volt az írószoba. Csak egyet kellett reápillantani, azonnal tisztába volt vele az ember, hogy a kincstár adta meg a berendezését: oly kimért katonásan rideg volt benne minden. Az egyik sarokban, egy tehetetlenül kényelmetlen asztal mellett egy altiszt körmölgetett. Időnkint fel-fel állott, elkezdte fel és alá mérni a szobát, azután pedig kedvesen komoly arcot vágva ismét leült, rótt a szép kaligraphikus betűket egymás mellé, de úgy összeráncolta a homlokát, mintha legalább is az európai egyensúlyt állapítaná meg abban az írásban. Pedig dehogyan! Rubrikákat töltött ki, hogy a hadbíróság ekkor meg ekkor haditörvényszéket tart, azért tehát az és az az ezred küldjön a haditörvényszék tagjainak embereket. Mindez a felhívás már szépen meg volt lithografálva s az altiszteknek, a hadbí-

rósági irnoknak csak a neveket meg a számokat kellett beleírnia, de ő ezt is bájos szigoritással cselekedte meg. A szigorú és merev tekintet talán a főnökétől, Halek kapitányhadbírótól sajátította el.

Bejött egy ordonáncz:

— Örmester urnak alássan jelentem el kell mennem a térparanesnokságra.

Az örmester reáivallt, mintha bizony legalább is tánczba menne a baka:

— Mit keres maga most a térparanesnokságon? Miért kell épp most mennie a térparanesnokságra? No majd befűtyülök én magának!

Káromkodott tovább is, pedig igen jól tudta, hogy az a szegény ordonáncz nem mulatságból megy el, hanem a szokásos reggeli jelentést viszi. De hát a cáromkodás a fő, mert e nélkül nincs tekintély. Egyszerre csak elesenedett, mert vékony, rikácsoló hangot hallott a folyosóról. Jött a hadbírókapitány, akinek meg volt az a kellemetlen szokása, hogy folyton visított, még akkor is, ha azt mondta például az embernek hogy: „kérem, önt igen szeretem.” Furosa kis modora volt,

az bizonycs.

Nagy esörtetve belépett az irodába

— Itt van már a posta?

Kapitány urnak jelentem alássan, igen itt van.

Jól van. Van mára kihallgatás előjegyezve?

— Igen is, kapitány ur!

Micsoda ügy?

Ez a Szabó János féle.

— Mit szaval maga énnekem így, hogy „ez a Szabó János féle.” Hát mit gondol maga, hogy az én memóriámban minden apró bagatell úgy marad?

Az örmester egy kissé hebegni kezdett:

— Kérem alássan...

— Ne kérjen semmit sem. Mi van avval a Szabó Jánossal?

— Kérem az a dezerció.

— Hallja, már mondtam magának, hogy ne beszéljen így: „az” a dezerció! Mondjon egyszerűen annyit, hogy: dezerció... küldjön le az emberért.

— Igenis kapitány ur.

Halek kapitány leült az íróasztala

londítani, sem attól aki földosztást ígér, sem attól, aki polgártársad gyűlésére oktat. Haladj előre a magad utján, ez a boldogulás utja.

Lapunk olvasóihoz.

Lapunk jövő év január elsejével imár kilenczedik évfolyamába lép. Nagy idő ez egy vidéki lap életében s mi minden a, kadályt leküzdve, bátran haladtunk előre utankon, azon czélunkkal, hogy a lappal, mint hivatott eszközzel, Barcs és vidéke érdekeit szolgáljuk.

A népek jobblétének előmozdítására mindig hatalmas eszköz a sajtó s mi egy hivatását jól felfogó lapot adunk a közönség kezébe, mely eszméit mindig a nagy közönség helyesebb felfogásából merítve hangadója, szószólója minden üdvösnek jónak.

Politikával nem foglalkozunk, reánk érdektelen hírekkel nem töltjük lapunkat, családok beléletét nem bolygatjuk, a helyett közhasznú, vagy helyi érdekű aktuális cikkeknek adunk helyet, mely hasznára lesz társadalmi és közgazdasági életünkre.

Figyelemmel kísérjük úgy a vidéken valamint a megyében előforduló fontosabb eseményeket s azokat tárgyilagosan, vagy nézetünket osztva hozzá, közöljük lapunk olvasói előtt.

Minden törekvéseinket pedig oda irányítjuk, hogy Barcs egy hatalmas központtá fejlődjön, mely öt kedvező természeti fekvésénél fogva is megilleti s hogy egyrészt áldással hasson a vidéki községek életére, más részt pedig, mint határszéli város — úgy társadalmilag, mint közgazdaságilag erős bástyája s nyelvben öre legyen édes hazánkunk.

Ehhez pedig mint a múltban, úgy a jövőben is kérjük Barcs s a vidék érdekes tollforgatóit, publicistáit, sziveskedjenek bennünket közreműködésükkel továbbra is segíteni, hogy egyesült erővel megfelelhessünk hazafiás kötelezettségeinknek.

mellé. Époly kényelmetlen és szűk volt ez, mint a másik, csak hogy éppen fényesebbre mázolták be. Kutatgatott egy íráscsomóban, feltette a csipetűjét és a messzelátó emberek szokása szerint messzire tertotta maga elé az írást.

Néhány perc múlva néhány fegyveres ör hozott le egy katonát. Jóképű, magyararezu közhuszár volt, a kinek a esizmájáról, mint ezt a katonai fogházak előírása megkívánja — hiányzott a sarkantyú és úgy látszik az roppant furcsának tűnhetett fel előtte, mert úgy lépkedett a hadbírókapitány elé, mintha tojáson járna.

Hogy hívják?

A huszár előtt ez a kérdés kissé komikus volt, mert már negyedik napja kísérték át az ezredétől előzetes fogságba, anélkül, hogy eddig csak ki is hallgatták volna, rángatódzott is egy darabig a bal-szeme, aztán kedélyes bonhomióval felelte: Huszár Johann Szabó alássan jelenti magát.

— Maga, ha nem szökött volna meg, ugy-e most már a harmadik esztendejét töltené?

Végül midőn még hálás köszönetet mondunk városunk s a vidék lelkes, művelt közönségének, kik lapunkat ugyszólván fennállása óta pártfogolni, támogatni szivesek voltak, azoknak továbbra is szives támogatását kérve,

maradtunk hazafiás üdvözlettel

Barcs és Vidéke

szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

— Boldog újévet kívánunk kedves olvasóink és munkatársainknak!

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük mindazokat, kik lapunkat továbbra is járattatni óhajtnak, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani hogy január elseje után a lap további küldésében tájékozva legyünk.**

— **A Karácsonyi szent ünnepek** elég kedélyesen folytak le városunkban mihez nagyban hozzájárult a tiszta száraz időjárás, engedve különösen a hideg is az ünnep másnapján. Mindkét napon sok sétáló közönséget lehetett látni az utczán, a hívek sokan keresték fel az Istenházát már az éjféli mise alkalmával is. Pénteken, az ünnep második nap estéjén Barcs két olvasókörre tartott tombolaestélyt, ezeken kívül a Garni szálloda színpadon mükedvelők színelőadással szórakoztatták a közönséget.

— **Jótekonyság.** A szeretet ünnepe iparkodik ki-kis családja körében boldogan ünnepelni. Amde a gondviselés nem egyformán osztotta szét itt a földön az emberek köz a boldogságot. Míg egyik minden földi javakkal megáldva palotája fényes, meleg szobáiban ünnepli a szent karácsony ünnepeit, addig hej, hány sok szegénynek még meleg szobája sincs. A szigorú tél, mind az idén is mutatkozott, nagy csapás a szegény emberre, midőn alig jut keresethez s ily szegény sok van

városunkban is. Ilyen emberek nyomorán enyhített városunkban egy nemes szívű emberbaráta, Fuchs Adolf nagykereskedő, ki 8 öl tüzi fát ajándékozott Barcs szegényeinek, hogy az 8 szegény család közt osztassék ki. Isten áldja meg érte!

— **A Barcsi Társaskör** f. évi 31-én a múlt évihez hasonló bohózatos estélyt tart, mulattató, érdekes műsorral. A komikusan összeállított meghívót, mely már magában is megmosolyogni való, curiositásból itt közöljük:

Örömmel értesítjük a n. é. közönséget, hogy ujráczi és ranyási Törzsagrár Nepomuk János ur világhírű nemzetközi ének, táncz és zenetársulatát, mely europai körútjában városunkat érinti, egy díszelőadásra sikerült megnyerni, melyre uraságodat és b. családját tisztelettel meghívjuk. Felesleges fáradság volna, ha megkísérlelnék a tartalomdus, mulatságos és változatokban gazdag műsört egész terjedelmében itt felsorolni, hisz ki hírből, ki tapasztalatból, de mindannyian ismeri e világhírű valóban Elite-Társulat fölülmulhatlan sikereit és ha végül még felemlítjük, hogy Barnum a versenyt tovább nem folytathatván, társulatából a legnevezetesebb látványosságok csoda-és szörnyszülöttek Törzsagrár ur társulatához szegődtek és azok ez alkalommal itt először láthatók, úgy hisszük, hogy föltétlenül számíthatunk a n. é. közönség elismerő támogatására. Az előadás a Garni vendéglő összes helyiségeiben tartatik meg és 1902. december 31-én este pontban 8 órakor veszi kezdetét. Belépődíj személyenkint 1 korona.

— **Mükedvelők előadása.** A barcsi és barestelepi iparos ifjuságból alakult mükedvelők karácsony másnapján játszották jótekonycélra a Szökött katonát. Daczára, hogy ezen este Barcson más két helyen is volt mulatság, az előadásuk mégis elég látogatott volt. A mükedvelők közül többen kitüntek jó játékkal, így Korpádiné özv. Kovácsné szerepében Hirt Anna k. a., ki elég otthoniasan mozgott a színpadon s játéka eleven volt. Jól adta Gergely Kovács szerepét

— Csak ne nagyon sokat papoljon meg ne siessen annyira, mert az őrmesternek le kell írnia, mit maga most vall. Megértette?

— Meg én, kapitány ur. Már aztán mink bizony nagyon szerettük egymást. Meg is ígertem a Marcsának, hogy elvesszem, ha kiszolgáltam, meg is tartottam volna a szavamat.

— Beszéljen tovább.

— Hát aztán az idén levél jött a faluból, a jegyzősegéd ural iratták, hogy beteg nagyon a Marcsa, meg hogy azontul is inkább menjek haza, különben talán életben sem találom többet a mátkámat.

Valami melegség lett egyszerre a hadbíró nézésében. Csillogtak a szemei és odaszólt az őrmesternek németül:

Schreiben Sie, dass das Mädchen sehr krank war. — Aztán csak intett a huszárnak, hogy folytassa.

Szabadságot kértem a kapitány uramtól. Nem adta meg. Megmutattam a levelet, azt mondta rá a kapitány uram, hogy az egész csak mese, hogy én a levelet csak úgy irattam meg hamisságból. Mire aztán azt találtam mondani, hogy

— Igenis kapitány ur!

Hát aztán, miért szökött meg, mi?

— Nagy sora van annak, kapitány ur.

A hadbíró csak elbámult, hogy ez a huszár ily komázva felelget, élesen szemügyre vette őt, de aztán látva annak ártatlan tiszta tekintetét, nyugodtan szólt: Nohát mondja el.

— Igenis. . .

— Várjon most én szólok. Nagyon okosan teszi, ha sem belőle el nem vesz, sem hozzá nem tesz, ha nem hazudik.

De már erre sértődött hang dörögte:

— Nem szokásom a hazugság, kapitány ur.

— No, ne kiabáljon, hanem mondja el az esetét.

Ez a szó, hogy: „eset” egy pillantásra szeget ütött a fejébe a huszárnak. Szép szó volt, de biz ő nem értette. Aztán csudálatos tiszta tekintettel kezdett beszélni:

— Ugy volt az én dolgom kapitány urnak alássan jelentem, hogy ősmertésem volt nékem a szülőfalumban egy leánynyal, a felső Farkas Marcsával.

A hadbíró közbe vágott;

Békási József, Julesa árva leányt Dorner Katieza, ügyesen játszotta Bogyó Frigyes is Pista kovács inast, furfangos játéka kacagató volt, Tóth Mihály is megállta helyét Völgyi ezredes szerepében. Az előadás 83 koronán felül jövedelmezett, s mint halljuk, közkívánatra az ifjuság vasárnap, e hó 28-án újra adja a darabot.

Az előadáson felül fizettek: Kondrát Imre 5 K. 80 fill. Stern Lajos 5 K. Jausz Emil 2 K., Dorner Lajos, Kutner Leo, Mandl N. Dózsa Sándor Weisz Ármin Eisler N., Egyedné 1—1 K., kiknek ezton is hálás köszönetet mond a rendezőség.

— **Sylvester est.** F. évi december hó 31-én Bareson, a „Dráva-hidhoz“ ezimzett vendéglőben zártkörű Sylvester est tartatik. Belépődíj személyenkint 40 fill. Kezdeté este 8 órakor. A mulatságon a tamborások zenekara játszik.

— **Meglőtt dohánycsempész.** A napokban történt Szulok közelében, az országúton, hogy Schmidt Adolf baresi pénzügyőri biztos egy gyanus embert vett észre, ki csomagot vitt magával. A biztos megállítván a gyanus embert, s csakhamar kitudódott, hogy az illető Horváth Ferencz, szuloki illetőségű pásztorember s ismert dohánycsempész. Fölszólítására, hogy üljön föl a kocsijára melyen Szulokba akarta szállítani, a csempész vonakodott s fenyegetően viselkedett, mire Schmidt Adolf pénzügyőri biztos előrántotta revolverét. A csempész ennek daczára sem akarta a biztost követni, ki erre megragadva a csempészt, — állítólag dulakodás közben revolvere elsült s a golyó Horváth testébe hatolt. A sérült embert beszállították Szulokba, hol miután dr. Schvarcz orvos a golyót eltávolította a sebből, az esetről jegyzőkönyvet vettek fel. Mint utjabban értesülünk, a szerencsétlen ember a golyó által okozott vérmérgezés következtében haldoklik s ha baja végzetessé vál, elég csapás lesz egy hátramaradott családra, mert mint halljuk, a meglőtt csempész nős és gyermekei vannak. A

nem hazudtam soha. Erre leültettek az egyesbe.

— Meddig volt ott?

— Hét napig. A hetedikén — pénteki nap volt — kieresztettek és azt mondták, hogy ráadásra még ezredrapportra is elmegyek. No hát ezt már nem vártam be. Estefelé kiszöktem a kaszárnyából, a legközelebbi állomásig gyalog rohantam, ott felültem a vaspályára.

— Hát igazán beteg volt a kedvese?

— Bizony jól mondja a kapitány ur, hogy volt. Mert a szegény lelket én már halva találtam. Meghalt még az alatt, míg én az egyesben sem voltam. Tessék csak megkérdeztetni a falumban.

— Azután mit csinált?

— Kimentem a temetőbe, aztán valami nyolcz napig ott esavaroztam a környéken míg a zsandárok el nem fogtak és le nem kísérték az ezredemhez. Ez az egész, kapitány ur.

A hadbíró csak kutatott, kutatott a huszár arezán, mert a hangjában hiába kereste a rosszat, — tiszta volt az és becsületes, az arezán akarta tehát felfedezni. Csakhogy nem rándult meg azon egy

hatóságnál már bejelentetett a szomorú eset, mely hivatva lesz a dologról ítélni.

— **Végzetes szerencsétlenség** történt e hó 19-én Vizvár községben. Sas Imre községi bíró lakásán volt Milankovits Mihály kisbíró, a hol később a másik kisbíró, Pandurits Márton is megjelent a ezélből, hogy a községi bíró a jegyzői irodába küldje. Így történt, hogy a két kis bíró a bírósobájában együtt maradva, Milankovits a falon lógó fegyvert levette s azzal tréfából másik társára ezélozgatott. E közben kezében a fegyver véletlenségből elsült s a golyó Pandurits szájába hatolt, a mire az rögtön meghalt. Milankovitsot a véletlen szerencsétlenség annyira megrémítette, hogy a helyszínről egyenesen a Drávához futott s bele akarta magát abba ölni. Többben azonban utánna futottak s újabb végzetes tettének elkövetésében megakadályozták.

— **Levél Nagy Atádról.** Egy levél érkezett szerkesztőségünkhöz N. Atádról, melyben eredeti hangon, érdekesen van leírva az ottani községi képviselők és az iparkamarai tagok választásán folyt korteskedések, melynek rövid kivonatát adva közöljük a következőket: Nagy korteskedések s áldomásívások mellett megválasztattak községi képviselő tagoknak: Steiner Miksa, Acél Adám, Horváth István, Bosnyák Antal, Burics János, Horváth József, Gáspárics J. Ezek között Steiner Miksának 200 koronába került a megválasztása.

Az iparkamarai tagok választása e hó 23-án volt, a korteskedésre nézve sokkal nagyobb arányban, a kortesek egésznap az utcán jártak a hideg szélfúvás daczára. Megválasztattak a kereskedők részéről Bienenfeld Izidor rendes tagnak kinek a választás 100 koronába került, Mészáros Vilmos póttagnak. Az iparosok közül: Kohn Adolf mészáros mester és Kun János póttagnak. Most 30-án lesz a bíró és előljároság választása. A jelenlegi bíróval bár nagyon meg van elégedve N. Atád közönsége, mégis vannak néhány

izom sem. Nyugodt volt és bátornézésű. Odaszólt ismét:

— Hallja huszár, tudja, hogy mit tett maga?

— Tudom, kapitány ur. Megszöktem.

— Azután tudja-e, hogy ezért szigoru a büntetés?

— Tudom, kapitány ur, csak arra kérem alássan, hogy tessék anyámat tekinteni.

No jól van, most visszavezetik. Majd meglátom. . . Hm. . . Hm. . . Miért szökött meg?

A szökés nagy bün. . . Abtreten!

Elhangzottak a folyosón a huszár léptei. Az őrmester irnok csak elbámult, hogy a rideg Halek kapitány szeme csillog, még pedig könyvtől esi log és izgatott hangon mondta:

— Őrmester, majd úgy kell megcsinálni a felterjesztést, hogy a huszár szabó nem a szökésen, hanem az önkényes eltávozásban bünös.

. . . Ezért pedig csak egy-két hónap büntetés jár. . .

Fáy Nándor.

próbálkozók, különösen a földműves osztály köréből, kik szeretnék magukat bírónak megválasztatni s ezek már előre ígérik a nagy áldomásokat. A koresmárosok meg csak azt lesik, kiről van szó, hogy ők is hozzájuk csatlakozzanak, hogy minél több bort fizessen az illető.

Levélírónk óhajának eleget téve, közöltük a zajos választásukat, hadd szivleljék hát meg azok a nagy áldomás fizetők és kortesek — meg a figyelők koresmárosok . . .

Mi baresiak pedig okuljunk az atádiakon, hogy polgáraink közül ne olyan érdemek után válasszunk községi képviselőket, mert bizony, bizony mi reánk is rápirítanak!

— **A Somogy megyei gazdasági egyesület,** mint a vármegye gazdaközönségének érdekeit képviselő erkölcsi testület szerény anyagi viszonyai mellett is mindent el akar követni, hogy a megye gazdasági viszonyait fejlessze, emelje istápolja. Most midőn nemesak a kisgazdák de a nagytármelők is válságos időkben élnek, kétszeresen szükséges oly jövedelmi források után nézni, melyek bár csak némileg is pótolhatják a régi bevételeket s az egyes gazdáknak a korral növekvő igényeit. Egy ily jelentékeny jövedelmi forrást találhat mai nap minden egyes gazda az okszerű állattenyésztésben. E ezélből a gazdasági egyesület mindazon községeknek, melyek az egyesület kebelébe beléptek vagy belépnek, kedvezményes fizetési feltételek, de sőt indokolt esetekben árengedménnyel is közvetit tenyészbikákat és sertéskanokat. Felhivatnak tehát az ily apaállatokat igénylő községek, hogy bika vagy kanszükségletüket a Földművelésügyi miniszterhez intézett s 1 koronás bélyeggel ellátott kérvényben kérelmezzék s ezen kérvényt legkésőbb 1903 év január 31-ig a „Somogy megyei gazdasági egyesület“ titkári hivatalának beküldjék. később beérkezett kérvények figyelembe nem vétetnek.

— **Hazáért és szabadságért.** E a ezime a „Budapest“ képes politikai napilap most folyó regényének, mely Ábrai Károly, a veterán jeles író tollából került ki, s a mely a Rákóczi-szabadságharc dicsőséges történetét mondja el szerföltt érdekesen. Egyáltalán el kell ismerni, hogy a „Budapest“ mindig rendkívül érdekes regényeket közöl, amelyek egyike állandóan könyvalakban jelenik meg. De más tekintetben is valóban megérdemli a „Budapest“ azt a rendkívüli nagy támogatást, amelyben immár egy negyedszázad óta országszerte részesül. Vezérelkkeit orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferencz, a függetlenségi párt nagyevű elnöke. Tárczarovatában az irodalom majd mindegyik jelesével találkozhatunk. Hirei frissek és megbízhatók. Közgazdasági rovatában nagy sulyt helyez a gazdák és az iparosok érdekeire. Illusztrációi alkalmoszerűek, — legtöbbsnyire naponként két három képet is hoz. Vasárnaponkint a fölaphoz egészen díjtalanul humorisztikus heti mellékletet csatol, teli pattogó élcezzel és kacagató adomákkal. Ugyancsak ingyen kap minden előfizetője egy tartalmas és díszes naptárt. S terjedelméhez mérten aránylag igen olcsó. Egy hóra 2 korona, negyedévre 6 korona. Mutatványszámot kívánatra bárki ingyen

kaphat. Megrendelések, előfizetések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest Sarkantyus-utca 3. intézendők.

— **A Mátyás Diák.** Ha van vig és elmés ujság, a mely olvasóinak kellemes és derült órákat szerez, úgy ez a lap kétségen kívül, a „Mátyás Diák”, a melyről köztudomásu, hogy Magyarországnak nemesak legnagyobb szabásu, de legjobb élelappja. A „Mátyás Diák egyuttal a legelterjedtebb vicezes ujság is s alig van hely az országban, hol lelkes és vidám olvasói ne lennének. A „Mátyás Diák” Most tizenhatodik évfolyamába lép hogy tovább is elismerések között diadalal fussa utját, nagy öröme a mulatni szerető magyar közönségnek. A „Mátyás Diák” minden egyes számában 35—40 karriatura, adoma-illumináció és művészi rajz jelenik meg. Szövege úgy a politikai mint a társadalmi életet ötletesen figurázza. Vig elbeszélései és humoreszkjei magas színvonalon állanak. Versei esattanósak és találók. Rendkívül válogatott és gondos összeállítású talányai fölötté szórakoztatók. — Egyszóval a „Mátyás Diák” ma már versenyen kívül áll s elmondhatjuk, hogy ha van valami boldogság, úgy az a Mátyás Diák” olvasójának lenni. A „Mátyás Diák” Murai Károly szerkesztésében, kiváló humoristák közre működésével a Wodianer F. és fia cég kiadásában jelenik meg. Előfizetési ára negyedévre 3, félévre 6, egész évre 12 korona. A „Mátyás Diák” kiadóhivatala (Budapest, Sarkantyus utca 3.) bárkinek is készséggel küld mutatványszámot.

— **Érdekes ujtás a hírlapirodalom terén.** A „Független Magyarország” az ujsztendő küszöbén olyan ujtással lép a magyar olvasóközönség elé, a mely ritkítja párját a világ hírlapirodalmának történetében. Az ujtás lényege az, hogy maga a lap előfizetője legyen egyuttal a lap tulajdonosa is. Ez a végtelenül fontos czél a legegyszerűbb módon érhető el. Aki ugyanis azt a pénzt, amit évről-évre valamely lap előfizetésére szokott küldeni, arra fordítja, hogy körülbelül ugyanakkora összeg befizetése által megveszi a „Független Magyarország hírlapkiadó részvénytársaság” egy részvényét, ezzel jogot váltott arra, hogy a társaság kiadásában megjelenő „Független Magyarország” című politikai napilapot 12 (tizenkét) éven keresztül teljesen ingyen megkaphassa és részesedjék mindama kedvezményekben és ajándékokban, amelyeket a lap előfizetőinek nyújt. Ezáltal nemesak tizenkét esztendőre biztosít magának teljesen ingyen egy kitünően szerkesztett napilapot, hanem egyuttal a részvény átvételével résztulajdonosa is lesz a vállalatnak, amelynek minden jövedelmében ő is részesedik, anélkül, hogy bármiféle kockázatot vagy kötelezettséget vállalna magára.

A 200 koronás részvényt öt év alatt kell törleszteni, körülbelül ugyanolyan összegben, mint valamely lap előfizetési összege. Az első részlet megfizetése után mindenki kap 12 darab ujságszelvényt, a melynek alapján tizenkét évig teljesen ingyen kapja a lapot. E kedvezmény futólagos mérlegelése is meggyőzhet mindenkit arról, hogy a „Független Magyarország” olyan előnyökhöz juttatja az olvasóközönséget, a melyekhez hasonlóra

egyetlen létező lap sem képes. A napilapok legtöbbjének egy évi előfizetési ára 28 korona, sőt vannak olyan lapok is, amelyek 40 koronába kerülnek. Tizenkét év alatt tehát az előfizető fizet a lapjáért 336 koronát, illetve 480 koronát. Már most a „Független Magyarország” részvényes-előfizetője fizet ugyanerre a tizenkét esztendőre mindössze 200 koronát öt évi egyforma részletekben; tehát a „Független Magyarország” előfizetője ez idő alatt megtakarít 136, illetve 200 koronát. És ezenfelül a hallatlanul olesó áron kívül kap még egy 200 koroná értékű részvényt és kap minden évben több értékes irodalmi ajándékot, a melynek értéke tizenkét év alatt szintén jelentékeny összegre rug.

A lap kiadóhivatala (Budapest, IV. Váci-utca 81.) mindenkinek szívesen ad bármiféle felvilágosítást.

— **Uj napilap a fővárosban.** A fővárosban, mint nekünk írják, nagy érdeklődéssel néznek egy új politikai napilapnak, a „Magyar Világ”-nak a megjelenése elé. Ez az érdeklődés érthető és jogosult. A Magyar Világ, melynek felelős szerkesztője Benedek Elek, a magyar irodalomnak ez a régi, kiváló munkása lesz, december hó 20-án este jelent meg először. A felelős szerkesztő köré sereglenek hazai ujságíróink igen jeles erői és kétség nem férhet tehát hozzá, hogy a Magyar Világ eleven, érdekes módon lesz szerkesztve, hogy tartalmilag ez a lap magas színvonalon fog állani. A Magyar Világ lesz a főváros legoliosabb lapja, mert az előfizetési ára egész évre mindössze 8 frt. (16 korona), félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hóra 1 kor. 40 fillér. Ez a páratlanul olesó ár lehetővé teszi, hogy a legszerényebb viszonyok közt élő család is járathasson napilapot, a mely igényeinek minden tekintetben

megfelel. Mert a Magyar Világ nagy olcsósága mellett is a művelt közönségnek készül. Bátor szókimondás, erős nemzeti irány, a szó nemes értelmében vett szabadelvűség, hamisítatlan demokrácia, a magyarság erősbödéseért, terjedéseért, az ország gazdasági érdekeiért és a nemzet igazaiért való küzdelem: ez a Magyar Világ programja. Kerülni fog ez a lap minden botrányhajhászt, minden izléstelenlétséget, léhaságot, úgy, hogy a szó teljes értelmében a családok lapja lesz. A Magyar világ kiadóhivatala, mely Budapest, a VI. ker., Váci körut 23. s z. alatt van, kívánatra készséggel küld mutatványszámot. A Magyar Világ este jelenik meg, s így már másnap reggel az ország legtávolabb fekvő helyiségeiben is ott van.

Köszönet nyilvánítás.

Felejthetetlen leányunk halála alkalmával fogadják mindazok hálás köszönetünket, kik anyagilag támogattak. Ugy a koszorus-leányok és vőfélyek és mindazok kik fáradságukat nem sajnálva kikisérték utolsó útjára.

Hálás köszönetünk ismétlése mellett

Tiszelőjük:

Müller József és családja.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

legalkalmasabb tárgyak **ékszerekben** u m : **arany és ezüst órák, aranygyűrűk, aranynyakláncz, fülbevalók karkötők,** szóval mindennemű **arany és ezüst ékszer-tárgyak** nagy választékban, jutányos áron kaphatók

Hómann György

órák üzletében

BÁRCSON.

VASUTI MENETREND.

Bácsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt 10 óra 58 percz
„	délután 5 „ 14 „
„	este 9 „ 10 „
Kanizsáról . . .	délelőtt 7 „ 11 „
„	délután 5 „ 15 „
„	este 9 „ 17 „
Pakráczról . . .	délelőtt 10 „ 53 „
„	este 8 „ 05 „
Somogy-Szobbról	délben 12 „ 15 „
„	este 9 „ 05 „

Bácsról indul:

Pécsre . . .	reggel 7 óra 28 percz
„	délután 1 „ 20 „
„	délután 5 „ 55 „
Kanizsára . . .	reggel 3 „ 30 „
„	délelőtt 11 „ 10 „
„	este 9 „ 40 „
Pakráczra . . .	délelőtt 8 „ 16 „
„	délután 5 „ 30 „
Somogy-Szobbra	reggel 3 „ 40 „
„	délután 1 „ 30 „

Látképes kártyáit Barcsról,
több fölívétellel, tiszta, jól látszó képpel művészi kidolgozással, fekete és színes kézi festéssel, kaphatók
Barcson a könyvnyomdában.
Ugyanott **ujévi** ünnepekre alkalmas **ajándék-tárgyak** kaphatók.

Óh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadozoz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Barcs: **Kohut Sámuel.**

Barostelep: **Schön Richárd.**

Kapható Szigetvár: **Salamon Gy. örökösei.**

Visy Sándor gyógyszerertárakban.

11-26

„Védjegy”

F E R E N C Z PÁLINKA (SOSBORSZESZ)

Véres gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb. Feltétlen tisztasága következtében úgy külső, mint belső használatra mindenekelőtt *legjobban* alkalmas, különösen is a most annyira kedvelt gyurómódszerre (massage). Kitünő sikerrel használtatik *köszvény, csusz, meg-hülések* ellen, *bénulások, ficamoknál, gyulladás és kelésnél* továbbá a *fejbőr* erősítésére, valamint a *száj* tisztítására; *belsőleg, gyomorgöres, rosszullét, fejfájás* stb. ellen. Katonáknak, vadászoknak, turistáknak, levélhordóknak s általában sokat gyaloglóknak nélkülözhetetlen. Valódi csak a mellékelt védjeggyel. Egy üveg 30 fill. 1 és 2 korona. Kapható a gyógyszerertárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben, **Barcson: Dornner S.** urnál s általában ott, hol plakátok a fenti védjeggyel láthatók. Valamint közvetlen

VÉRTES L. „SAS”-gyógyszertárában
LUGOSON.

A Római, Ostendei, Londoni és Párisi kiállításokon aranyéremmel, díszkeresztrel és díszoklevéllel kitüntetve.

50-50.

Ujévi alkalmi vétel.

A párisi nagy áruház

SZIGETVÁR,
ujévi meghívója.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy rövid idő alatt, mióta áruházam fennáll, a n. é. közönség tömeges látogatása folytán helyiségem szűknek bizonyult, miért is kénytelen voltam külön termekkel megnagyobbítani, hol a közeledő **ujévi ünnepre** külön-külön osztályokban különböző **ajándékokból** és pedig minden elgondolható **játék, és dísz tárgyakban, rőfös, divatáru, kalap, és czipő** árukban

nagy kiállítását rendeztem,

melynek megtekintésére bátor vagyok a n. é. közönséget mély tisztelettel meghívni.

Szives látogatásáért esedezve, ajánlom magam és vagyok:

kiváló tisztelettel:

Kertész Miksa

a Párisi nagy áruház tulajdonosa.

100 koronát fizetek annak, aki üzletemmel verseny képes.

Szenzációs árleszállítási

Szenzációs látványosság!

Csodás olcsósági!

ELSŐ KÉZBŐL LEGJOBBAN VASAROL

„Magyarország legnagyobb hangszergyára
réz-, fa, fuvó és vonós hangszerekben”.**STOWASSER J.**cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. kö-
zöcs és a m. kir. honvéd hadsereg szállítója**Budapest, II., Lánchíd-utca 5. szám.**Legnagyobb választék az összes hangszerekben
Hegedűk, gordonkák, bőgők, klarinetok, trombiták, cim-
balmok.**Általam konstruált Tárogatók 30 frt.-tól feljebb**

iskola és zongorakiséret ingyen.

HARMONIKÁK legjobb elpusztíthatlan hangokkal.
Különlegesség: aczéhangu hangver-
seny-harmonikák, saját minták.**TELJES ZENEKAR FELSZERELÉSEK**

a legjutányosabb árban előnyös feltételek mellett.

KÉPES ÁRJEGYZÉKEKés pedig külön-külön a) hangszerekről, b) harmoni-
umokról, c) harmonikákról**INGYEN ÉS BÉRMENTVE.**

16—20

A köhögést csillapítják a jól
beváltás jóízű**KAISER-féle****Mell-bonbonok****2740** közjegyz. hitelesített bizo-
nyítvány tanuskodik biztos
hatásáról köhögés-, és re-
kedtség, hurut- és elnyálkásodásnál.

Megnem felelő vissza utasítandó.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD

gyógyszertárában

BARCSTELEP.

9—20.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR**Tizenkét kötetben.**Eddigélé hat kötet jelent
meg. — Négy havonkint
jön egy-egy kötet.Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.**A teljes mű ára
192 korona.**Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:**Marczali Henrik.**

Megrendelhető

3 koronás

csekély havi

részletfizetésre

e rendelőlapp se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő.

Révai Testvérek

Irodalmi intézet

Részvénytársaság

Budapest,

VIII, Üllői-ut 18

Eennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonkint jelennek meg, Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonkint mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt

Név: .....

Állás: .....

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.